

This catalogue has been published with the major support of Joana Grevers Foundation

FUNDATIA JOANA GREVERS

Prologue

Anca Bodea's untold stories, Nocturnes' suggested in oil on canvas, with their heavy atmosphere, the light in their interiors, the intimate sense of space and internal human space, bring us back to the early Italian seicento. The young artists' remarkable skill is the way she bridges from baroque to now, and here she is so contemporary and innovating as Artemisia Gentileschi was at her time.

Joana Grevers MD, PhD

Advisory Board Member, Peggy Guggenheim Collection, Venice
Director, 418 contemporary art gallery, Bucharest, Romania

ANCA BODEA PAINTINGS

418 gallery

www.418gallery.com

City

“Painting” is a ravishing word.

It is amazing and striking to observe, in the history of art, the resistance and survival of painting as a medium. We have learned that trends reveal their features and their vivid force mostly when they are overcome, when some of them retire back in the historical background, leaving the place free for other trends that are to come. One of the consequences that accompanied the creation of photography was that of highlighting the way in which painting works. Once it was created, film has drawn new attention on the technique of representation in photography. Television has added a new dimension to the intelligibility of film. Visual media evolve by mutually devouring themselves across time, and images that they transmit travel with this wavy movement. Whilst the pictorial wave stays on, holds on yet, survives to itself.

Because painting is, among (so many) other things, an extremely permeable art medium. Similarly to photography and film, painting „shows” the city, it allows a large perspective on urbanity whose product is, it mirrors the ordinary life of man - modern man, that is - the one who made it. Civilization carries on this visual medium as a luggage that cannot be let apart. The pictorial image lets itself bathed by the fluids of any reality. Since the 19th century ahead, the soul, the eyes, the viscera, the arms of the urban monster can be seen everywhere and in so many ways reflected in the painting. The city, this stylish wild beast, as impure as it might be, carries on something irresistible, something intensely glamorous: the way it appears by night. Electricity is an aesthetics, we know it ever since vanguards have yielded it into our ears. In 2010, nocturne city, urban life as it is unveiled by the cold electric light (and it is not only the exterior light of the streets) they all remain realities still touched by the pictorial themes.

Figurative painting in Romania in the last years reveals precisely this sort of phantasmatic urban realism. Life-style and cinema scene, neighborhood, lounging around, children playing, instantaneous stamps and advertising imagery – these are only a few of the perspectives approached today. In her last series of works, Anca Bodea focuses on one of them, namely on ethereal and unclear. These are paintings which breathe a sort of after dark melancholia to be discovered.

Interior

Turning back home in the evening can be the sole luxury one can afford. (Anca Bodea)

In Anca Bodea's paintings the human element, one that is moving gently in the cotton-wool can of the night is viewed in the inside, and not in the outer side. Not on the streets, but wandering in the rooms, not on the asphalt but sitting on coverlets and bed clothes, close to the curtains. The space in which she/he lies

is lined inside and the air particles which fill it up hit the opacity of objects. This time, the electric glamour of light traverses not the boulevard or the square, but the bedroom or the hall of a house. Tamed and reduced therefore, glamour (Inner glow) finds refuge in the buttons of the sofas (Blue Room) or in the weariness of an ending arrangement of a banquet (Everything ends). Human is an absence, she/he is present silently in all the objects offered to the view of the spectator, in rooms, when she/he is not there. His movement, if movement it is, develops in absentia, and is one of the nerves and of affection: slightly perceptible, brownian, vibrant in the mobility of the rooms, of curtains, beds or doors.

Left over, Nothing more (preceded by Don't, Dream, The Bed or We slept) are all titles of paintings that recall a symbolist touch. The space of the room, as well as the objects gathered in, are reflections of human inner life. Although human is not necessarily there, everything speaks of him. The scenery in itself, the arrangement of furniture or the folds of curtains, the smoothness of walls, the door cases, as vaguely represented as they might me, they are visual suggestions of affection. Which activate it. The inner city takes refuge here facing itself: the outside world is hard to tolerate if it weren't for this spacious fold which is the room.

The interior object is a phantasmatic vehicle by means of which the subject turns to himself in the utopia of taking refuge from life, from history, from the flow, from the street city, from the necessity to govern one's existence. The inside room is the perfect scene for long and uninterrupted sessions of self-fashioning. Interior is an anesthetic, a mental room that subjectivity animates as she/he likes. It encloses and stores time, offering the illusion that it stays still and that it turns to itself. Anca Bodea's interiors speak of taking delight in a kind of eternity - melancholic and silent - of private life (and the text of the artist is highly illustrative for her aesthetical credo).

Shadow

What is the speed of dark? (Steve Wright, American actor and writer)

Behind this figurative painting, one could hardly ignore the way in which film is unveiled. Anca Bodea's images seem cinema stills, frames that precede the initiation of an action, dramatic "scenes", and settings for narratives taking place indoors. The texture of these silent stagings, the material of which they are made, the way bed is in wood and sheets in linen, is shadow. Or, to put it differently, it is made of light. It is difficult to say if the weaving of the image resides in the cast shadows (shadows as projections of objects which stay in the light) or form shadows (shadows as a result of the absence of light). It is certain though that in the obscurity of this inner space, the image is rather entropic, vegetative and inertial. The bed with rumpled pillows, the coverlet folded up near the wall, the sheets sometimes in disorder, bottles, the table linen, glasses and plates, sofas and lamps are accompanied sometimes, rarely and discreetly, as if they

were one of them, by characters. Cinematographic view is reinforced with them. Yet we don't know who they are, what happens to them - we don't know the story.

Images in themselves seem to come from some other place, seem to have arrived here consequently to an ended voyage. They are coming from film, from our imagery as a visual global civilization, from some kind of collective mind that, put in front of a screen (which can be very well that of „reality”) unceasingly produces images of the kind. Images that seem familiar, as a result. In such an image, a lamp stays near to a PC monitor, as if they were two distinct sources of lighting in the room and, after all, nothing more common that these two objects put together. Images change their environment, migrate in order to go off and then return to the pictorial, and this is why Anca Bodea's image is one recognizable, one that can be found: that of the private existence, of the interior urban life, of the space charged with affection in which civilized man lives. In fact, interior has a long tradition in figurative painting, one of its local landmarks being Ioana Bătrânu's works. And we should reflect upon this related tradition in which Anca Bodea decided to place herself. It is a thematic relation only.

Adriana Oprea

Art critic

Researcher in contemporary art

Archivist at the National Museum of Contemporary Art Bucharest

Oraș

„Pictură” e un cuvânt îmbătător.

În istoria artei este frapantă, uluitoare, capacitatea de rezistență și supraviețuire a acesteia, a mediului pictural. Știm că mediile își relevă trăsăturile și modul de acțiune mai ales atunci când sunt depășite, când unele trec în fundalul istoric, lăsând loc altora care sunt pe cale să emeargă. Una din consecințele care au însotit apariția fotografiei a fost scoaterea în evidență a felului în care funcționează pictura. Odată „născosit”, filmul a atras atenția de o manieră nouă asupra tehnicii reprezentării în fotografie. Televiziunea a adăugat încă o dimensiune inteligențială filmului. Mediile vizuale curg devorându-se reciproc de-a lungul timpului, iar imaginile pe care le transmit ele călătoresc pe această unduire. Iar mareaea picturalului persistă, „ține” încă, își supraviețuiește.

Pentru că picturalul este, printre (atât) altele, un mediu artistic extrem de permeabil. Asemenea fotografiei și filmului, pictura „arată” orașul, pictura lasă să se vadă larg urbanitatea al cărei produs este, confirmă în oglindă ambianța vieții obișnuite a omului - modern, aici -, acela care a făcut-o. Civilizația o poartă acest mediu cu sine ca pe un bagaj de care nu vrea – și se pare că nu are de ce – să se despartă. Imaginea picturală se lasă străbătută de fluidele oricărei realități. Din secolul al XIX-lea începând, sufletul, ochii, măruntaiile, brațele monstrului urban se văd peste tot și în fel și chip în pictură. Această dihanie cochetă, oricât de impură, orașul, păstrează mereu cu sine ceva irezistibil, ceva intens glamuros: imaginea lui de noapte. Electricitatea e o estetică, știm astă de când ne-au răcnit-o la ureche avangardiștilor. În 2010, orașul nocturn, viața urbană în bătaia rece a luminii electrice (și nu doar exterior stradal) rămân încă realități atinse de tematica imaginii picturale.

Figurativul din pictura românească a ultimilor ani respiră exact acest soi de realism fantasmatic urban. Life-style și scenă de cinema, cartier, flanerie, joacă de copii, instantaneu și imagerie publicitară - pedalele pe care ea cade sunt mai multe. În ultima ei serie de lucrări, Anca Bodea apasă pe una dintre ele, apasă pe nocturn, pe eteric și nedeslușit. Sunt picturi care degajă un fel de melancolie after dark asupra căreia merită să se întârzie puțin.

Interior

Să te întorci seara acasă poate fi singurul lux pe care îl poți permite. (Anca Bodea)

La Anca Bodea, umanul care se mișcă lent în borcanul cu vată al nopții este surprins înăuntru, nu afară. Nu pe străzi, ci în încăperi, nu pe asfalt sau printre vitrine, ci pe cuverturi și așternuturi, pe lângă draperii. Spațiul propriu lui este căptușit, particulele aerului care îl umplu se lovesc de opacitatea obiectelor.

De data asta, străbătut de glamour-ul electric al luminii nu e bulevardul sau scuarul, ci dormitorul și holul. Domesticit (și prin asta diminuat), glamour-ul (Inner glow) se refugiază în butonii canapelelor (Blue room) sau în oboseala aranjamentului - pe sfârșite - al unui festin (Everything ends). Umanul e o absență, el e prezent indirect prin toate obiectele pe care imaginea le oferă privirii, în încăperi, atunci când el nu este acolo. Mișcarea lui sugerată în absentia, dacă de mișcare vorbim, este a nervilor și a afectului: difuză, browniană, vibrantă în imobilitatea camerelor, perdelelor, paturilor și ușilor.

Left over, Nothing more (cărora le premerg Don't, Gone, Dream, The Bed sau We slept), sunt toate titluri ale unor lucrări ce trimit la un reper simbolist. Spațiul încăperii și obiectele lui sunt reflexul interiorității umane. Umanul nu e neapărat acolo, însă totul îl trădează. Decorația în sine, dispunerea mobilierului, faldurile perdelelor, netezimea pereților, tocurile ușilor, oricât de sumar reprezentate ar fi, sunt sugestii vizuale ale afectivului. Sunt activatoare ale acestuia. Orașul interiorizat se refugiază aici din fața lui însuși, „afară” e greu de tolerat fără acest pliu spațios care e încăperea. Obiectul de interior este un vehicul fantasmatic prin care subiectul se repliază oferindu-și utopia ieșirii din viață, din istorie, din curgere, din orașul stradal, din necesara administrare a existenței. Încăperea este arealul perfect pentru sesiuni, ce pot fi îndelungi și neîntrerupe, de self-fashioning. Interiorul este un anestezic, o chambre mentale pe care subiectivitatea o animă după plac. Încăperea conține și depozitează timp, oferă iluzia nerisipirii lui și reîntoarcerii lui în sine. Interioarele Ancai Bodea redau complacerea într-un soi de eternitate – melancolică și tăcută - a vieții private (și textul artistei îi explică bine estetica).

Umbră

What is the speed of dark? (Steve Wright, actor și scriitor american)

Din spatele acestui figurativ, cu greu s-ar putea ignora felul în care răzbate filmul. Imaginele Ancai Bodea par still-uri de cinema, cadre premergătoare începerii unei acțiuni, „scene” dramatice, setting-uri pentru trame de interior. Țesutul acestor staging-uri calme, materialul din care sunt ele făcute, aşa cum patul este din lemn și cearșaful din pânză, e umbra. Sau, altfel spus, lumina. Dificil de stabilit dacă urzeala imaginii stă în cast shadows (umbrele ca proiecție a obiectelor aflate în lumină) sau form shadows (umbrele ca rezultat al absenței luminii). Cert e că în semiobscuritatea acestui spațiu de interior, imaginea e mai degrabă entropică, vegetativă, inerțială. Patului cu perne motolite, cuverturii împăturite la perete, cearșafului uneori răvășit, sticlelor, tacâmurilor, paharelor și farfuriilor, canapelelor și lămpilor li se alătură uneori – nu frecvent – în tăcere, ca și cum ar fi asemenea lor - personaje. Cinematicul e cu atât mai prezent odată cu ele. Doar că nu știm cine sunt, ce se întâmplă cu ele - nu cunoaștem trama. Imaginele însese par transpuse de altundeva, ajunse aici la sfârșitul unei călătorii. Vin din film, dintr-un imaginar al civilizației

vizuale globale, dintr-un soi de minte colectivă care, aflată în fața unui ecran (ce poate fi, foarte bine, al „realității”), produce întruna imagini de acest fel. Ele trecând drept familiare, pe cale de consecință. Într-o astfel de imagine, o lampă stă alături de un monitor de PC, ca două surse distințe de luminescență în încăpere, și, în fond, nimic mai banal decât această alăturare. Imaginele își schimbă mediul, migrează pentru a pleca din și a se reîntoarce în pictural, și tocmai de aceea imaginea Ancăi Bodea e de recunoscut, de regăsit: una a existenței private, a urbanului interiorizat, a spațiului încărcat de afect în care se mișcă omul civilizat. De altfel, interiorul are o tradiție „grea” în pictura figurativă, unul din reperele ei locale fiind pictura Ioanei Bătrânu. Și e de gândit despre această înrudire tematică în care s-a plasat Anca Bodea. Tematică doar.

Adriana Oprea

Art critic

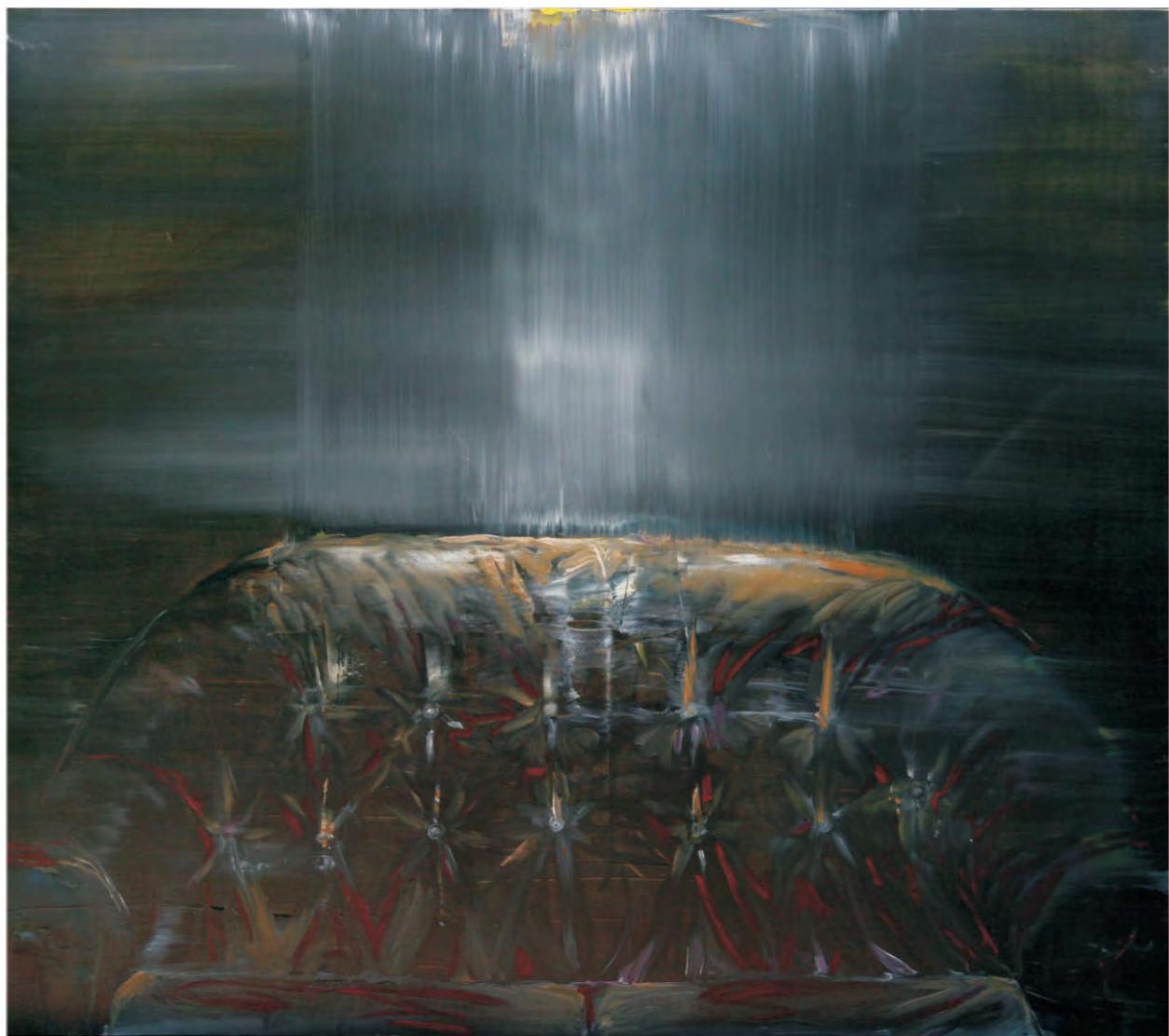
Researcher in contemporary art

Archivist at the National Museum of Contemporary Art Bucharest

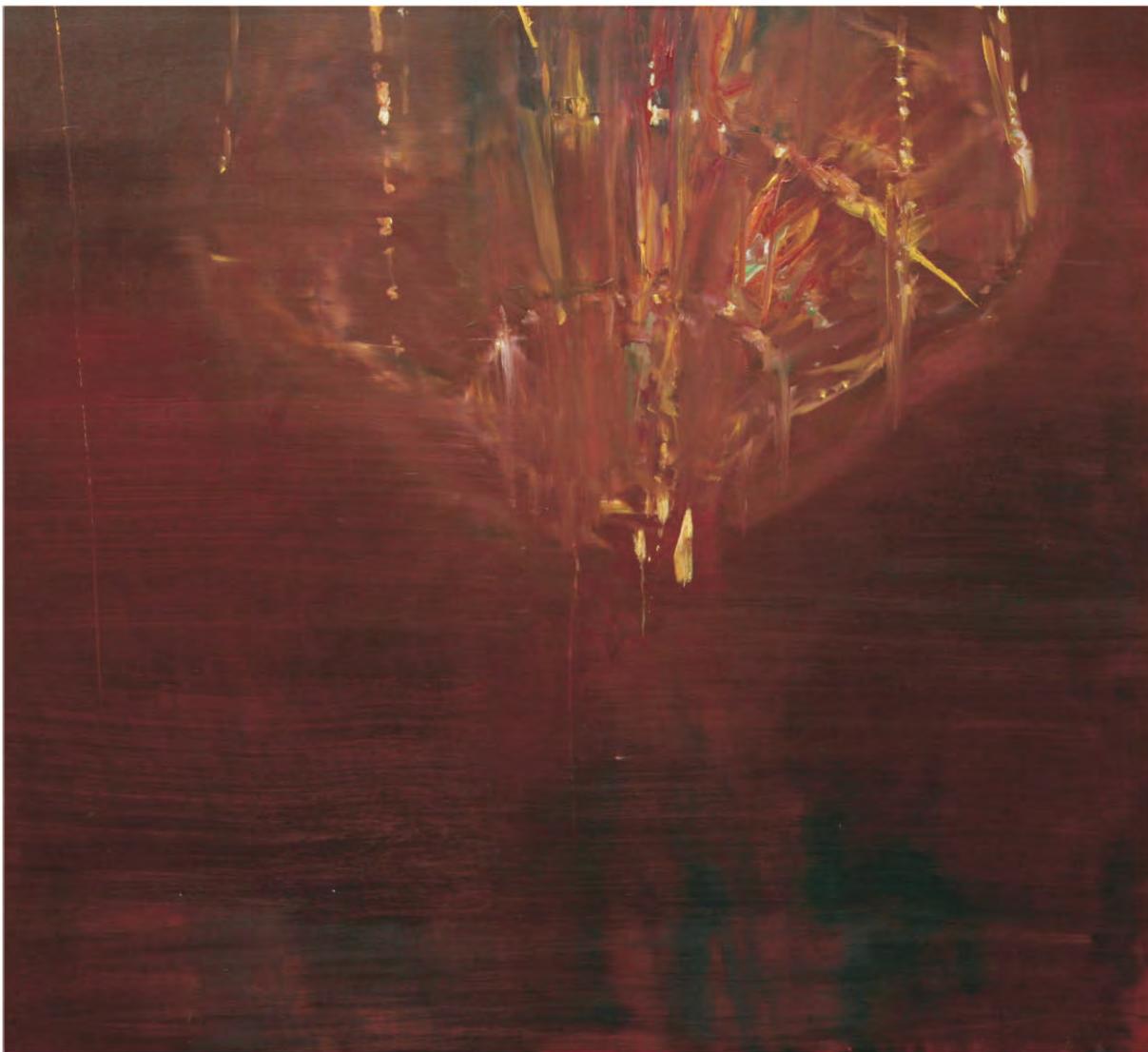
Hotel
oil on canvas
45 / 35cm
2009

Blue Room
oil on canvas
160 / 140cm
2010

Inner Glow III
oil on canvas
160 / 140cm
2009

Nothing more
oil on canvas
160 / 140cm
2010

Green Room
oil on canvas
160 / 140cm
2009

Florence
oil on canvas
160 / 140cm
2010

Left Over
oil on canvas
160 / 140cm
2010

Everything Ends II
oil on canvas
200 / 140cm
2010

Everything Ends III
oil on canvas
200 / 140cm
2010

Home I
oil on canvas
45 / 35cm
2010

Home II
oil on canvas
45 / 35cm
2010

Home III
oil on canvas
45 / 35cm
2010

Home IV
oil on canvas
45 / 35cm
2010

Anca Bodea / born 28.09.1982 / Lives and works in Cluj-Napoca Romania

Studies/ 2005 Graduates "University of Art and Design" Cluj-Napoca, with "Magna cum Laude" diploma, in painting

2007 Master diploma at the same university at Prof. Univ. PhD. Ioan Sbârciu's class

2008 PhD. candidate in painting same university, coordinator Prof. Univ. PhD. Ioan Sbârciu

Workshops&Art Fairs/ 2009-2010 Art Fair Toronto

2009-2010 Danube workshop, at Cetate, Romaina

2007 International workshop "Protection of cultural heritage and the enlargement of the EU", Florence, Italy

Scholarships/ 2006-2008 "Vasile Pârvan" scholarship, in painting, at the Accademia di Romania in Rome, given by the Minister of Education of Romania

2006 "Romanian Fine Artists Union" fellowship in painting

2003 "Erasmus" scholarship in painting at the "Institute Superieure d'Architecture et Beaux Arts, Saint-Luc" Liege, Belgium

Personal exhibitions/ 2010 "Nocturnes", 418 Gallery, Bucharest, curated by Joana Grevers

2009 "Suspended Desires", Casa Matei Gallery in Cluj-Napoca, Romania

2007 "Cafe Bulgakov" Gallery, Cluj-Napoca, Romania

Group Exhibitions/ 2009 "Three young romanian artists", G5 Gallery in Munich, curated by Joana Grevers

2008 "Roma/Amor", 418 Gallery, Bucharest, curated by Joana Grevers

2007-2008 "Spazi Aperti 2008" contemporary art event at the Accademia di Romania in Roma, curated by Mirela Pribac

2008 "[CON]TEMPORARY Files", Gallery of the Accademia di Romania in Roma

2008 "C", at the Giardini di Biennale di Venezia, Italy

2007 "Remelt" two artist exhibition, painting and sculpture, at the San` Antonio Portughese Institut in Rome, curated by Graziano Menolascina, Rome, Italy

2007 "Incontri con l'Est" at the Instituto di Storia e Fenomenologia delle Arti Spazio "Mirionima", Macerata, Italy

Photocredits / Theo Mureşan
Graphic Design / Rauca Adrian
English Translation / Irina Ungureanu
Printed by Open Design / 2010

Intrarea Armașului 12 sector 1 Bucharest Romania

www.418gallery.com 418gallery@gmail.com +4 0747480630 +4 0212117833